

Okyanusun Müzik Kutusu

Yavuz DEMİRKIRAN

Okyanusun Müzik Kutusu

Yavuz DEMİRKİRAN

Sıcak, turkuaz denizde, güneş ışınları kurdeleler gibi dans ederken, Pipp adında küçük bir ahtapot yaşırdı. Mercanturuncusu derisi yumuşak çillerle parıldar, sekiz kıvrıkcık dokunaçı merakla kıpırdanırdı. Her yere soluk yeşil bir deniz çayırı çantası taşırdı. Pipp resifi keşfetmeyi çok severdi, ama yaşlı kaplumbağa Nana Pearl, 'Bazı şeyleri kendi hâline bırakmak daha iyidir,' dediğinde hiç dinlemezdi.

Bir sabah Pipp, pürüzsüz beyaz taşlardan oluşan tuhaf bir patika buldu; patika eski bir gemi enkazına gidiyordu. Enkaz yan yatmış, yosunlar ve minik midye kabuklarıyla kaplanmıştı. Pipp'in kehribar rengi gözleri kocaman açıldı. 'Bir gemi enkazı!' diye ciyakladı. 'Belki içeride hazine vardır!' Heyecandan kalbi güm güm atarak yaklaştı. Ama Nana Pearl'ün uyarısı aklında yankılandı, yine de hemen görmezden geldi.

Enkazın içinde Pipp, küçük altın bir anahtarı olan güzel bir ahşap kutu buldu. Anahtarı çevirdi ve yumuşak bir melodi çalmaya başladı. Ezgi yavaş ve nazıktı, bir ninni gibi. Pipp gülümsedi. 'Ne güzel bir müzik kutusu!' dedi. Ama sonra tuhaf bir şey fark etti: etrafındaki okyanus akıntıları yeni, garip bir düzende dönmeye başlamıştı.

Pipp anahtarını bir kez daha çevirdi ve müzik daha hızlı, daha zıp zıp bir ezgiye dönüştü. Birden akıntılar daha hızlı ve daha vahşi dönmeye başladı. Pipp başı döndüğünü hissetti. 'Eyvah!' dedi. 'Bunu yapmamalıydım galiba.' Müzik kutusunu hızla çantasına koyup enkazdan dışarı yüzdü. Ama akıntılar artık tuhaf yönlerde kıvrılıyordu ve resif farklı görünüyordu.

Denizatı Finn bir akıntıya binmiş giderken akıntı onu birden daireler çizerek döndürdü. 'Vay canına!' diye bağırdı, mavi kuyruk kurdelesı dalgalanarak. 'Ne oluyor?' Yana yuvarlanan keşiş yengeci Crabble'a çarptı. 'Dikkat et!' diye homurdandı Crabble, yosun yaprağı şapkası yana kaymıştı. 'Bugün bu akıntılar çok tuhaf davranıyor. Hiç hoşuma gitmedi.'

Resif hayvanları şaşkındı. Balıklar daireler çizerek yüzüyor, küçük karidesler mercanlara saklanıyordu. 'Evimin yolunu bulamıyorum!' diye ağladı bir palyaço balığı. 'Akıntılar allak bullak oldu!' Nana Pearl yavaşça yüzerek geldi, yosunlu kabuğu parıldıyordu. 'Bu doğal değil,' dedi bilgece. 'Gelgitlerin melodileri değiştirilmiş. Bunu kimin yaptığını bulmalıyız.'

Pipp'in karnında bir düğüm oluştu. Nana Pearl'e doğru yüzdü. 'Sanırım bendim,' dedi usulca. 'Enkazda bir müzik kutusu buldum ve anahtarını çevirdim. Sonra akıntılar tuhaflaştı.' Nana Pearl ona sevgi dolu, anlayışlı gözlerle baktı. 'Müzik kutusu gelgitlerin melodilerini kontrol eder,' diye açıkladı nazikçe. 'Her şeyi düzeltmek için özgün şarkıyı çalmalısın.'

Pipp çantasını açıp Nana Pearl'e müzik kutusunu gösterdi. 'Ama ilk ezgiyi hatırlamıyorum,' dedi üzgünce. 'Endişelenme,' dedi Finn, hızla yanlarına gelerek. 'Sana yardım edeceğiz!' Crabble şapkasını düzelterek başını salladı. 'Enkaza giden bir kestirme biliyorum,' dedi. 'Ama dikkatli olmalıyız. Akıntılar artık hain. Birlikte çalışmamız gerekecek.'

Pipp, Finn ve Crabble enkaza doğru yola çıktılar. Akıntılar onları oraya buraya itti, ama birbirlerine tutundular. Finn kuyruğunu Pipp'in dokunaçına doladı, Crabble da Finn'in kurdelesine yapıştı. 'Biz bir takımız!' dedi Finn neşeyle. 'Bunu başarabiliriz!' Nana Pearl yavaşça arkadan yüzüyordu, inci kabuğu kolyesi hafifçe şingirdiyordu.

Enkaza vardıklarında akıntılar o kadar hızlı dönüyordu ki yosunlar topaç gibi fırıl fırıl dönüyordu. 'İçeri nasıl gireceğiz?' diye sordu Finn. Pipp beyaz taşların patikasını hatırladı. 'Bu taraftan!' dedi, onları kırık gövdedeki bir boşluktan geçirerek. İçeride müzik kutusunun anahtarı hâlâ dönüyor, yanlış ezgiyi çalıyordu. Su tuhaf renklerle parıldıyordu.

Pipp derin bir nefes aldı. 'İlk şarkıyı yeniden çalmam gerek,' dedi. 'Ama hatırlamıyorum.' Nana Pearl gözlerini kapadı. 'Okyanusu dinle,' dedi. 'Özgün melodi hâlâ orada, dalgaların ritminde ve kalbinin atışında.' Pipp dikkatle dinledi ve yavaşça bir ezgi aklına geri geldi. Anahtarı çevirdi.

Müzik kutusu yumuşak, dalgalı bir melodi çaldı. Etraflarındaki akıntılar yavaşlamaya başladı. Pipp anahtarı bir kez daha çevirdi ve ezgi güçlendi. 'İşte bu!' diye bağırdı Finn. 'Devam et!' Pipp anahtarı bir kez daha çevirdi ve müzik kutusu özgün şarkıyı kusursuzca çaldı. Dışarıda okyanus akıntıları sakinleşti, yeniden düzgünce akmaya başladı. Resif hayvanları sevinçle bağırdı.

Nana Pearl gülümsedi. 'Başardın, Pipp,' dedi. 'Okyanusu dinledin ve onun ritimlerine saygı gösterdin.' Pipp'in içi ısındı. 'Ezgiyi değiştirdiğim için üzgünüm,' dedi. 'Sorun çıkaracağını bilmiyordum.' Nana Pearl başını okşadı. 'Artık biliyorsun. Doğanın kendi müziği var ve onun olması gerektiği gibi çalmasına izin vermek en iyisidir.'

Pipp mzik kutusunu enkaza geri gtrd, ama melodiyi usulca alan minik bir kabuk sakladı. Onu antasına koydu. 'Bu dersi hep hatırlayacağım,' dedi. Finn ve Crabble başlarını salladı. 'Ve biz her zaman birbirimize yardım edeceğiz,' dedi Finn. 'Akıntılar ıldırса bile!' diye ekledi Crabble, nadir bir glmsemeyle.

Resifte hayat normale döndü. Balıklar evlerinin yolunu buldu, karidesler mercanlardan dışarı baktı. Nana Pearl ay ışığında hikâyeler anlattı ve Pipp dikkatle dinledi. Bazı hazinelerin değiştirilmek için değil, yalnızca hayranlıkla seyredilmek için olduğunu öğrendi. Okyanusun müzik kutusu çalmaya devam etti, gelgitleri uyum içinde tutarak.

Ve böylece, mercan-turuncusu derili, kehribar gözlü küçük ahtapot doğanın ritimlerine saygı duymayı öğrendi. Hâlâ arkadaşlarıyla resifi keşfediyordu, ama artık yeni bir şeye dokunmadan önce her zaman izin istiyordu. Okyanus yumuşak şarkısını söyledi ve bütün resif hayvanları mutlu yaşadı, gelgitlerin müziğiyle salınarak.